

Denisa Tláskalová, YMCA Nursery, Portsmouth

Dne 14.4. 2018 jsem díky mé škole-Waldorfská základní a střední škola Semily, příspěvková organizace, která se zapojila do programu Erasmus+ odletěla na měsíc na stáž do Portsmouthu v Anglii.

Pracovala jsem v YMCA Nursery, ve školce – preschool -, kam chodí děti, kterým jsou 2-4 roky. Rodiče je sem můžou dát klidně jen na pár hodin a pak si pro ně zase přijít. Je to klasická školka, kde si děti celý den hrají a občas jim učitelky připraví společnou zábavu, která má naučný význam (např. počítání). Na začátku to bylo vlastně každý den něco nového, ale časem se to stalo rutinou. Přišla jsem v devět do práce a začala si hrát s dětmi, ať už to bylo s autíčky, nebo s panenkami, vždycky jsem se snažila s nimi mluvit a poslouchat co oni říkají mě. Ze začátku jsem jim pořádně nerozuměla, protože mluví strašně potichu, a navíc jinou řečí a nejhorší pak bylo, když šišlali, ale naučila jsem se jim rozumět, a navíc jsem pak i rozeznávala hlasy, takže když třeba někdo začal brečet, hned jsem věděla, kdo to je. Když po mě učitelky něco chtěli, třeba abych připravila svačinu, tak jsem to vždy udělala. Ale mimo to jsem také dohlížela na bezpečnost dětí při hraní, četla jim pohádky, učila je nové věci (počítat, číst) a pomáhala jim vlastně se vším, s čím potřebovali.

Anglii jsme bydleli u hostitelských rodin, které nám obstarávali snídaně a večeře. Já jsem bydlela u jedné paní, která se tímto živí a hostila i jiné děti z různých zemí. Ačkoli nemusela, tak nám dělala obědové balíčky v podobě toustů, ovoce a balíčku chipsů. Vařila vždy svá jídla, nikoli polotovary. Ve volné chvíli si s námi povídala. Zjišťovala o nás třeba kde pracujeme a jestli jsme tam spokojení a doporučovala nám nějaká místa kam bychom se mohli o víkendech zastavit. Sice měla některá svá pravidla, ale nikdy jsme s tím neměli žádné problémy.

Ve svém volném čase jsem chodila často po obchodech a nakupovat. Autobusy tam jezdili každou chvíli, takže někam se dostat nebyl problém, obzvláště když všechno bylo blízko sebe. Bydlela jsem asi 100 metrů od moře, takže chozením po pláži a sledováním západu Slunce jsem taky strávila hodně času. Jen jeden víkend jsem byla mimo Portsmouth a to bylo, když jsme všichni i s učitelkou, jeli na víkend do Londýna.

Z grantu jsme měli hrazeno prakticky všechno.

Ještě před tím, než jsme odletěli, jsme museli absolvovat přípravné kurzy, kde jsme se jen připravovali na situace, které nás v Anglii mohou potkat, tak abychom na to byli připravení.

Na stáži jsem si ověřila, že každá země má své vlastní praktiky, jak tyto děti vychovávat. Pořád jsem to porovnávala s našimi českými školkami a musím říct, že podle mého názoru to tu máme lépe propracované. Ale rozhodně se mi tato zkušenost bude v budoucnu hodit. Uvažuji totiž, že bych chtěla pracovat ve školce a některé ty techniky bych tu mohla využít. Celkově jsem hrozně ráda za tuhle příležitost, a i když jsem se jí ze začátku bála, nelituju toho, že jsem se jí zúčastnila.

